

Informační list o netransparentním přijetí nových MZP

1. WHO (MZO) PORUŠUJE MEZINÁRODNÍ PRÁVO!

Hlasování Světového zdravotnického shromáždění o mezinárodních zdravotnických předpisech (MZP (IHR)) bylo naprosto pochybné a zjevně nekorektní.

Právní rámec WHO v článku 55 odst. 2 MZP stanoví, že znění každého návrhu změny MZP musí být sděleno členským státům

nejméně čtyři měsíce před hlasováním.

Pouze tak mají státy

dostatek času na přezkoumání důsledků potenciálních změn z hlediska všech právních, finančních a jiných dopadů.

Na světovém zdravotnickém shromáždění ve dnech 27. května až 1. června 2024 byla šedesátistránková, komplexní, a mnoha pozměňovacími návrhy doplněná smlouva delegátům předložena až krátce před plánovaným hlasováním. Šlo o zjevné porušení mezinárodního práva! Kromě toho se nehlasovalo zdvižením ruky ani jmenovitě- písemně.

Předseda se pouze pléna zeptal, zda jsou nějaké námitky. V důsledku toho zůstává neznámo, kdo hlasoval pro pozměňovací návrhy MZP a kdo případně proti.

Především ale zůstává nejasné, zda bylo požadované prosté většiny vůbec dosaženo.

Zejména u tak zásadních změn MZP, které mohou mít fatální důsledky pro každého jednotlivého občana, by transparentnost měla být striktně dodržena.

Kromě toho se objevily zprávy, že na představitele různých zemí byl vyvíjen masivní nátlak, aby hlasovali pro přijetí pozměňovacích návrhů. Pokud se to prokáže, jednalo by se o další bezprecedentní skandál.

2. MZO (WHO) OHROŽUJE ELEMENTÁRNÍ STANDARDY PRÁVNÍHO STÁTU!

2.1 MZP nepřipouští žádnou kontrolu nezávislými kontrolními orgány

Pravomoci generálního ředitele Tedrose se díky pochybným změnám MZP značně prohloubily.

Kromě „zdravotní nouzové situace mezinárodního dosahu“, tzv.

(Public Health Emergency of International Concern), může nyní vyhlásit i závažnější „mimořádnou pandemickou nouzovou situaci“,

(článek 12). Stejně jako PHEIC je i pandemická nouzová situace definována velmi vágně, a proto je její případné vyhlášení obzvláště náchylné svévoli. Po vyhlášení mimořádné situace, může generální ředitel vydáním tzv. „doporučení“ (čl. 15, 18) nutit všech 196 smluvních států, a tedy téměř všechny státy světa, k masivním omezením občanských svobod včetně povinného očkování.

Je sice pravda, že MZP stanoví generálnímu řediteli určitá objektivní kritéria, kterými jsou jak vyhlášení nouzové situace (čl. 12 odst. 4, příloha 2), tak vydání doporučení (čl. 17) podmíněny, neexistuje však žádný nezávislý kontrolní orgán, který by tak zásadní rozhodnutí kontroloval! To znamená, že generální ředitel může

svévolně a bez zveřejnění svých rozhodovacích kritérií, tj. zcela netransparentně,

vyhlášovat (pandemické) „mimořádné nouzové situace“ a vydávat zmíněná „doporučení“!

Nemusí ani poslouchat výbor pro mimořádné události,

jehož členy v může sám jmenovat a kdykoli odvolat.

Je zcela nepřijatelné, aby právě v tomto MZO (WHO) nedodržovala stejné kontrolní mechanismy, na jakých je založen každý demokratický právní stát. Už tím vyvíjí MZO (WHO) na státy nátlak, vedoucí v nich k porušování veškerých základních lidskoprávních norem.

Kromě toho je žádoucí transparentní procesní postup, např. po vzoru německého zákona o

svobodném přístupu k informacím,
který by zavazoval k povinnému zpřístupnění všech pro rozhodování relevantních údajů!

2.2 MZP neodstraňují korupci!

MZO (WHO) je z více než 80 % financována z darů, z nichž většina je určena na konkrétní účely a pochází od majitelů očkovacího a farmaceutického průmyslu. Je příznačné, že nové MZP se soustředí na tzv. „relevantní zdravotnické produkty“ (čl. 1, 13.8, 13.9, 44, 44a). Právětak je charakteristické, že nové MZP umožňují utajování ohlášení osobních střetů zájmů odborníky MZO (WHO),

stejně jako pochybností ohledně bezpečnosti, např. některých „vakuín“.

V této souvislosti je fatální to, že MZO (WHO) není nijak nezávisle kontrolována.

Z toho plyne velká pravděpodobnost silných střetů zájmů. Lze proto předpokládat, že MZO (WHO) je již dlouho ovládána převážně

externími lobbystickými organizacemi. Jinými slovy, soukromí nevládní donátoři mohou MZO (WHO) a zejména jejího generálního ředitele Tedrose klíčově ovlivňovat, tak, že ten jedná především v jejich prospěch, a nikoli v zájmu zdraví světové populace!

2.3 MZP podkopávají právo na svobodný přístup k informacím!

Nové mezinárodní zdravotní předpisy kladou velký důraz na boj proti tzv. „chybným informacím a dezinformacím“

(příloha 1A.2c a 3.i). Co se tím rozumí, však není blíže definováno. Svobodný vědecký diskurz, tak důležitý právě ve vědeckých záležitostech, je tak potlačen, stejně jako svoboda vlastního názorů a svoboda přístupu k informacím.

Tímto způsobem si WHO vyhrazuje „monopol na pravdu“ ve zdravotnických otázkách a právo cenzurovat „nežádoucí“ názory, ba dokonce odborná stanoviska včetně těch publikovaných na sociálních platformách. To je v rozporu se základními lidskými právy.

K cenzorským účelům uzavřela MZO (WHO) řadu smluv se sociálními platformami, jako jsou Google, Facebook, TikTok a další.

3. ZÁVAŽNÁ OBVINĚNÍ GENERÁLNÍHO ŘEDITELE TEDROSE

Bližší pohled na osobu generálního ředitele Tedrose Adhanoma Ghebreyesus a jeho pochybnou minulost etiopského ministra odhaluje šokující novinové titulky:

05.06.2017: Deutsche Ärztezeitung: Organizace Human Rights Watch obviňuje Tedrose, že je jako člen vlády zodpovědný za vysídlování tisíce lidí a za vraždy stovek opozičních aktivistů.

2020-04-20: Deutsche Welle: „Dr. Tedros“ - kontroverzní šéf WHO

2020-04-20: Focus online: „Bývalý ministr zdravotnictví je stále tvrdě kritizován za svůj postup při řešení epidemií.

jsou dodnes tvrdě kritizováni.“

2020-11-21: Die Presse: Vážná obvinění proti šéfovi WHO Tedrosovi: Snažil se také dodávat zbraně TPLF

18.01.2021: Focus, The Times: Vážná obvinění: Šéf WHO se údajně podílel na genocidě v Etiopii.

29.09.2021: www.welt.de: Černý den pro WHO: Vážná obvinění ze sexuálního zneužívání

Další prohloubení autoritářských pravomocí generálního ředitele, které mu přiznávají nové MZP, se na tomto osobnostním pozadí jeví jako obzvláště kontroverzní a nezodpovědné.

4. PŘEVRAZ VE MZO (WHO) MŮŽE MÍT DRAMATICKÉ DŮSLEDKY PRO CELÉ

LIDSTVO!

V nových člancích 13.8e a 13.9c MZP klade MZO zvláštní důraz na výzkum a vývoj „relevantních zdravotnických produktů“. To se týká především vysoce nebezpečných modRNA látek, sloužících jako „báze“ pro různé další tzv. „vakcíny“.

Při tomto typu výzkumu „vakcín“ jsou viry laboratorně uměle mutovány a činěny tak nebezpečnějšími, aby proti nim následně mohly být preventivně vyvíjeny modRNA „vakcíny“.

Tento výzkum tzv. Gain-of-function (přidání funkce) je však vždy spojen s rizikem, že uměle modifikované viry uniknou z laboratoří, a tím vznikne reálná mimořádná situace.

Ne nadarmo proto americký prezident Obama v roce 2013 vyhlásil moratorium na výzkum gain-of-function (přidání funkce).

Ale: Ministerstvo zahraničí USA, které sponzorovalo výzkum GoF ve Wuhan, udělilo výjimky a umožnilo tak vypuknutí SARS-CoV-2!

Změny v MZP by tak mohly vyústit v Corona 2.0! Konkrétně by to znamenalo: dalekosáhlé omezení svobody miliard lidí, např. „lockdowny“ (uzavírky), povinná lékařská „ošetření“ a v neposlední řadě povinné „očkování“ vysoce nebezpečnými látkami, které mají prokazatelně širokou a zcela nepřijatelnou škálu vedlejších účinků a již způsobily nezměrné škody na životech a zdraví po celém světě.

Dr. Beate Sibylle Pfeilová, odbornice na mezinárodní právo a lidská práva.